

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie: 1-2. - 1926

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 207. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613294928/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Starostens Paamindelse frugtede dog kun lidet, og det varede ikke længe, før den gamle Bleghed og Sorg igien vendte tilbage i Alexandras Aasyn.

Der hensvandt nu flere Maaneder, og Aaret attenhundrede og tredive var allerede begyndt. Imidlertid talte Starosten til Adalbert om Patrioternes Planer, og yttrede da tillige sin Glæde over, at denne, ved en hensigtsmæssig Opdragelse, og ved sit Ophold i Udlandet, lykkelig havde undgaaet den Svindel, der neddrog saa mange af hans Landsmænd i Afgrunden; og overhovedet lod det, som Starostens Tillid til Adalbert hver Dag tiltog. Denne søgte derimod saameget, som muligt, at undgaa disse Samtaler, thi han følte dybt det Mislige i saadanne Forhold, hvori man modtager fortrolige Meddelelser fra to Sider, og hvori selv den redelige Mand kan synes trøds, fordi han mod sin Villie er henkastet paa den Vei, hvorpaa ellers kun Underfundigheden pleier at vandre.

Desuden kunde Adalbert vanskelig tilbagetrænge den Tanke, at hans Fader ikke havde ganske Uret i sine Meninger, og at han maaskee selv altfor ubesindigt havde indladt sig med et Partie, hvis Planer han dog ikke ganske kjendte, og uagtet han af alle Kræfter kæmpede mod denne sin Tvivl, saa lykkedes det ham ikke altid at neddæmpe den.

Imidlertid skiftede atter Emilie Lune, og nærmede sig til Adalbert med en Venlighed, der var større, end den nogensinde før havde været; paa samme Tid viste hun sig saa elskværdig, at hun sikkert igien havde bedaaet ham, hvis han ikke i sin bestandig stigende Tilbøielighed for Leontine havde funden en Modvægt mod hendes Tryllekonster. Noget længere hen, da Foraaret nærmede sig, mødte Emilie ham ofte i Havens eensomme Gange, hun